

og som jeg ikke har troet, der var Tvivl om, før den ærede Forslagsstiller paa Slutningen af Udvalgsbehandlingen kom til en modsat Anskuelse. Det, der har været Kommissionens Mening, og som jeg antager ogsaa er Tingenes Mening, er at faa disse Vederlag fastsatte ved en særlig Lov, medens de tidligere bestemtes paa hvert Aars Finanslov efter Indstilling af Ministeren til Finansudvalget, og det er jo herpaa, Forslaget gaar ud. De ud nævnes jo ikke af Ministeren, i Ekspropriationsloven af 1845 staar der, at de beskikkes af Kongen, men det er jo ikke nogen lovhjemlet Løn, de have. Det Vederlag, de have oppebaaret, have de faaet efter Ministerens anbefaling til Finansudvalget. Den Tanke, der gjorde sig gældende i Kommissionen, og som jeg tror gik igennem hele Forslaget, var kun, at det var ønskeligt at komme til en lovhjemlet Løn for Kommissarierne. Jeg kan, som sagt, ikke stemme for Forslagene, men maa stemme imod dem.

Gustav Hansen: Det lader til, at det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) mellem anden og tredje Behandling havde studeret Jernbanekommissionsbetænkningen af 1901 og der fundet mit Navn under en Henstilling, som gaar ud paa, at der skulde ansættes 2 Kommissarier med 5,000 Kr. i Løn om Aaret. Derfra slutter det ærede Medlem saa uden videre, at jeg har villet berøve de den Gang og nu ansatte Embedsmænd en hel Del af deres Indtægter. At denne Slutning er ganske uberettiget, behøver jeg ikke nærmere at paavise. Det ærede Medlem fremsatte under anden Behandling en Bemærkning om, at der skete dog ingen Ubillighed eller Uretfærdighed derved, at man berøvede den ene af de paagældende Mænd nogen Indtægt; han havde jo over 20,000 Kr. i aarlig Indtægt. Dette synes jeg røber en stor Mangel paa Forstaaelse af det store Spørgsmaal, som her ligger bagved. Hvad det her kommer an paa, er jo nemlig slet ikke, om han har 20,000 Kr., 50,000 Kr. eller hvad han har. Det, det kommer an paa, er, at han nu ved en ny Lov skal berøves visse af sine Indtægter. Det var det, jeg paatalte, og den Paatale fastholder jeg vedvarende.

Ministeren for offentlige Arbejder (Høgsbro): Jeg skal kun tillade mig kort at udtale, at jeg ikke kan modtage de af det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jουλ-Rysensteen) stillede Ændringsforslag. Min

Begrundelse deraf vil væsentlig findes i de Udtalelser, jeg tidligere under denne Sags Behandling har fremsat, og da navnlig ved den 2den Behandling, vi havde i Forgaars. Jeg skal dertil kun føje, at jeg anser det for givet, at Forslaget, ændret saaledes, som det ærede Medlem ønsker det, ikke vil kunne føres igennem i Folketinget. Men selv om man bortser derfra, vilde Forslaget unægtelig i den Skikkelse have tabt al Interesse for mig. Der kan være Tale om en endelig Ordning eller en midlertidig Ordning. Begge Dele vare indeholdte i det oprindelige Forslag, ogsaa saaledes, som det i Fjor kom her til Tinget. Det høje Ting vedtog i Forgaars at lade den endelige Ordning hvile og blive staaende ved en midlertidig Ordning, som skulde gælde fra nu af. De Ændringsforslag, det ærede Medlem nu stiller, gaa ud paa at berøve det foreliggende Lovforslag dette dets Indhold: "at det skulde gælde fra nu af, det vil først komme til at gælde fra et fremtidigt Tidspunkt, nemlig det Tidspunkt, da jeg mener, man se- nest bør optage Forhandlingerne om den endelige Ordning. Det Forslag, det ærede Medlem tager Ordet for, vil, tror jeg at burde sige, ikke tilfredsstille nogen her i Salen som endelig Ordning. Men naar det ikke skal være en midlertidig Ordning, der gælder fra nu af, og det ikke tilfredsstiller som endelig Ordning, tror jeg, der er flere end jeg, som mene, at det vil savne al Interesse.

Jουλ-Rysensteen: Det er naturligvis beklageligt, at jeg ikke kan faa den ærede Ministers Hjælp til at gennemføre mine Ændringsforslag, men det bringer mig ikke til at trække dem tilbage. Den ærede Minister sagde, at mit Forslag ikke blev et midlertidigt Lovforslag. Jo, det er netop det, det bliver, det bliver en midlertidig Lov, hvor jeg ønskede en endelig Lov. Det bliver en midlertidig Lov, som gælder, ganske som det blev vedtaget her i forrige Møde, for alle de herhen hørende Forhold fra den Dag af, da de nuværende Kommissarier gaar af fra deres Embeder eller dør. Jeg ser ikke rettere end, at det er saa midlertidigt, som vel tænkes kan. Altsaa, den Indvending kan jeg ikke tage mig nær til Hjærte; der sker ved mit Forslag ingen Forandring med Hensyn til Midlertidigheden, tværtimod. Ordlyden er den samme, blot at jeg sikrer de to Mænd, som efter min og efter det ærede 1ste kongevalgte Medlems (Goos) Mening ere fuldt berettigede til at vente, at de ikke